

NORTASUNAREN SASKI OPAROA

Ane Badiola Ostalaiz, 15 urte

Oiartzun

Kandela baten argipean
zaitut laztana desira,
kandela baten argipean
maitekiro begira.

Oroitzapenen kutxa zabaldu,
kutxa arrotza,
arrotza bezain sutsua,
faltsua.
Bertan zara ageri,
bertan islada.

...

Hegalik gabeko hegaztiak
jasaten duen
segurtasun gomuta
besapean hartuta,
galduta.

Hegaztiak hegaka dihardu,
ameslariak ametsetan.

Zein ote
hegalik gabeko hegaztiaren,
ametsik ez duen
ameslariaren funtsa?

Hutsa.

Nortasun iraultzailea dut galdu,
ez nago salbu,
bizitzak zentzurik ba al du?

Saski garratza dut eskura,
haize xafla gupidabakoak
eroandako nortasunaren saskia.

Hutsarte du oinarri,
etsipena goilara,
hipokresia sardeska,
amorrua labana,
bekaizkeria jaki,
koldarkeria edari,
gorrotoa zapi,
nahigabea estalki.

...

Igerian ez dakien
arrain dolugarria buruan,
naufraigoaren moduan,
zentzurik gabeko guduan,
ildo galduan.

Ezereza dut patua,
esperantza uxatua,
askatasun urratua,
lausotua.

...

Instant batez bederen
entzun arimaren oihartzuna
eta eutsi gogor,
gogor eutsi benetan,
zarena zarella,
zarena zarelako,
identitatearen ferekez gozatuz
lor dezazun xedea
eta bide batez,
nortasunaren saski oparoan

“zentzua oinarri,
arrazoia goilara,
duintasuna sardeska,
boterea labana,
pasioa jaki,
esperantza edari,
askatasuna zapi
eta zoriona estalki bihur dadin.”